

מיקים תאודורקים

נולד (1925) באי כיוס, יוון. בנעוריו שחה במקומות שונים ברחבי יוון בהם התוודע למוסיקה העממית ולמוסיקה הליתורגית. למד הלחנה בקונסרבטוריון למוסיקה באתונה ובד בבד פעל בתנועת ההתקוממות לכיבוש הגרמני של יוון.

בימי מלחמת האזרחים ביוון (1945-1948) נאסר בשל פעילותו הפוליטית-שמאלנית, ועונה. את הסימפוניה הראשונה שלו הלחין בבית הכלא הנודע לשמצה שבאי מאקדוניסוס. לאחר שסיים (1954) את לימודיו בקונסרבטוריון באתונה יצא ללמוד הלחנה וניצוח בקונסרבטוריון של פריס. בשנים אלו הרבה להלחין מוסיקה קאמרית וסימפונית, וזכה במדליית זהב (1957) בפסטיבל המוסיקה במוסקווה. ב-1959 הועלה הבלט *אנטיגונה* למוסיקה שכתב, בקובנט גארדן בלונדון.

בעקבות רצח נאורגיוס למברקיס, חבר הפרלמנט הסוציאליסטי, הצטרף תאודורקים למפלגה השמאלנית המאוחדת, נבחר (1964) מטעמה כחבר פרלמנט וכנשיא תנועת הנוער הדמוקרטית למברקיס. בשנים אלו הלחין, בין היתר, מחזורי שירים נודעים ובהם *אפיטפיוס ושידי מטהאווון*, *אורטוריה (אקסיון אסטי)*; מוסיקה לסרטים - *Z* סרטו של קוסטה גברס וסרטו של קאקויאניס *זרזב* *היווני שהוציאו לו מוניטין בינלאומיים כגדול מלחיני יוון*.

עם עליית שלטון הקולונלים (1967) ירד תאודורקים למחתרת והקים את *החזית הפטריוטית* יצירותיו נאסרו לביצוע ולהשמעה. תאודורקים ומשפחתו הושמו במעצר-בית בכפר מבודד בפלפונסוס. אחר-כך נכלא במחנה המעצר אורופוס. בלחץ בינלאומי כבד שוחרר מהכלא (1970) וגלה לפריס ממנה יצא למסעות קונצרטים נרחבים בהם עשה למען ארצו. בשל פעילותו המוסיקלית והפוליטית לשקום הדמוקרטיה ביוון היה לסמל חי של מאבק ברודנות.

פעילותו הפוליטית נמשכה גם בשובו ליוון (1974), עם נפילת שלטון הקולונלים. הוא הקים (1976) את התנועה לתרבות ושלוש, נבחר כחבר פרלמנט (1981-1986, 1989-1993) וכשר בממשלתו (1990-1992) של קונסטנטין מיצוטאקיס. ב-1983 הוענק לו פרס לנין לשלום.

ב-1992 נתמנה למנהל מוסיקלי של התזמורת הסימפונית והמקהלה של הרדיו והטלוויזיה היווניים. בשנים האחרונות פעל רבות להשכנת שלום בקפריסין, ובין יוון לתורכיה, באפריקה הדרומית ועוד.

יצירתו המוסיקלית המגוונת כוללת יותר מ-1,000 שירים, בהם מחזורי שירים, מוסיקה סימפונית - סימפוניות, סויטות, קונצ'רטי לפסנתר ולצ'לו, יצירות ווקליות - קנטטות ואורטוריות, מוסיקה לכלי טרילוגיה אופראית, מוסיקה למחזות יוונים קלאסיים ולמחזות מודרניים ומוסיקה לסרטים יצירותיו הוקלטו ובוצעו על-ידי טובי הנגנים והמנצחים מעל החשובות שבבימות העולם

אוניברסיטת חיפה

סנאט אוניברסיטת חיפה בתוקף סמכויותיו המוענקות לו
על-ידי חוקת האוניברסיטה ובהתאם להמלצות הנשיא והוועד הפועל

מעניקה בזאת

למיקים תאודורקים

את התואר

דוקטור לפילוסופיה

לשם כבוד

בהוקרה על תרומתו המוסיקלית רבת-הפנים כיוצר מלחין ומבצע.
על מאבקו הנחוש ברודנות ופעילותו הבלתי-נלאית לשמירת חרות האדם
והשכנת שלום ועל ידידותו למדינת ישראל.

ניתן בחיפה, ישראל
י"ב בסיון תשס"א, 3 ביוני 2001

א. ה. ח. /
פרופי אהרון בן-זאב
רקטור

א. ה. ח. /
פרופי יהודה חיות
נשיא

Mikis Theodorakis

Born (1925) on the Greek Island of Chios. In his youth, he lived in various locations throughout Greece, gaining familiarity with their folk music and also liturgical music. He studied composition at the Athens Conservatory of Music, at the same time taking an active part in the resistance against the German occupation of Greece.

During the Greek Civil War (1945-1948), he was arrested because of his leftist political activities and tortured. He composed his first symphony while interned on the notorious prison island of Makronissos. After graduating from the conservatory in 1954, he went to Paris to further his studies in composition and conducting. His years in Paris resulted in a large portfolio of chamber and symphonic compositions. In 1957, he won the Gold Medal in the Moscow Music Festival. In 1959, his ballet "Antigone" was performed to acclaim at Covent Garden.

Following the murder of Grigoris Lambrakis, socialist member of the Greek Parliament, Theodorakis joined the United Left Party and in 1964 was elected a member of Parliament and president of the Lambrakis Youth Movement. He continued composing during these years, producing among others well-known song cycles, among them "Epitaphios" and "Mauthausen," an oratorio ("Axion Esti"), and film scores, those for Michalis Cacoyannis' *Zorba the Greek* and Costa Gavras' *Z* winning him a world-wide reputation as Greece's greatest composer.

With the coming to power of the Colonels in 1967, Theodorakis was forced to go underground and he founded the Patriotic Front. His creative works were banned, both their performance and listening to them. He and his family were banished to an isolated village in the Peloponnese. Later he was jailed in the Oropos concentration camp. Under international pressure, he was released (1970) but exiled to Paris. There he undertook an extensive series of concerts on behalf of the restoration of democracy in his country. His musical and political activity made him a living symbol of resistance against dictatorship.

He continued his political activity upon his return to Greece in 1974, with the fall of the Junta. In 1976, he founded the Movement for Culture and Peace. He was twice elected a member of Parliament (1981-1986, 1989-1993), and he served as a minister (1990-1992) in the government of Konstantin Mitsotakis. In 1983, he received the Lenin Prize for Peace.

In 1992, Theodorakis was named musical director of the Greek Symphony Orchestra and Chorus of Hellenic Radio and Television. In recent years, he has worked actively to establish peace on Cyprus, between Greece and Turkey, in South Africa, and elsewhere.

His varied output includes more than 1,000 songs, among them song cycles; symphonic music - symphonies, suites, concertos for piano and cello; vocal compositions - cantatas and oratorios; music for ballet, an opera trilogy, music for classical Greek plays as well as modern plays, and music for the cinema. His works have been recorded and performed by the best musicians and most important conductors on the world's stages.

UNIVERSITY OF HAIFA

The Senate of the University of Haifa, by virtue of the authority vested in it by the constitution of the University and in accordance with the recommendations of the President and Executive Committee

hereby confers upon

Mikis Theodorakis

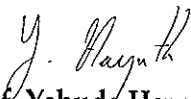
the degree of

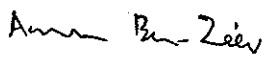
Doctor of Philosophy

Honoris Causa

in esteemed acknowledgment of his multifarious musical contribution as composer and performer; in recognition of his steadfast struggle against tyranny and his unceasing activity to safeguard human freedom and establish peace; and for his friendship toward the State of Israel.

Conferred in Haifa, Israel
12 Sivan 5761/June 3, 2001

Prof. Yehuda Hayuth
President

Prof. Aaron Ben-Ze'ev
Rector